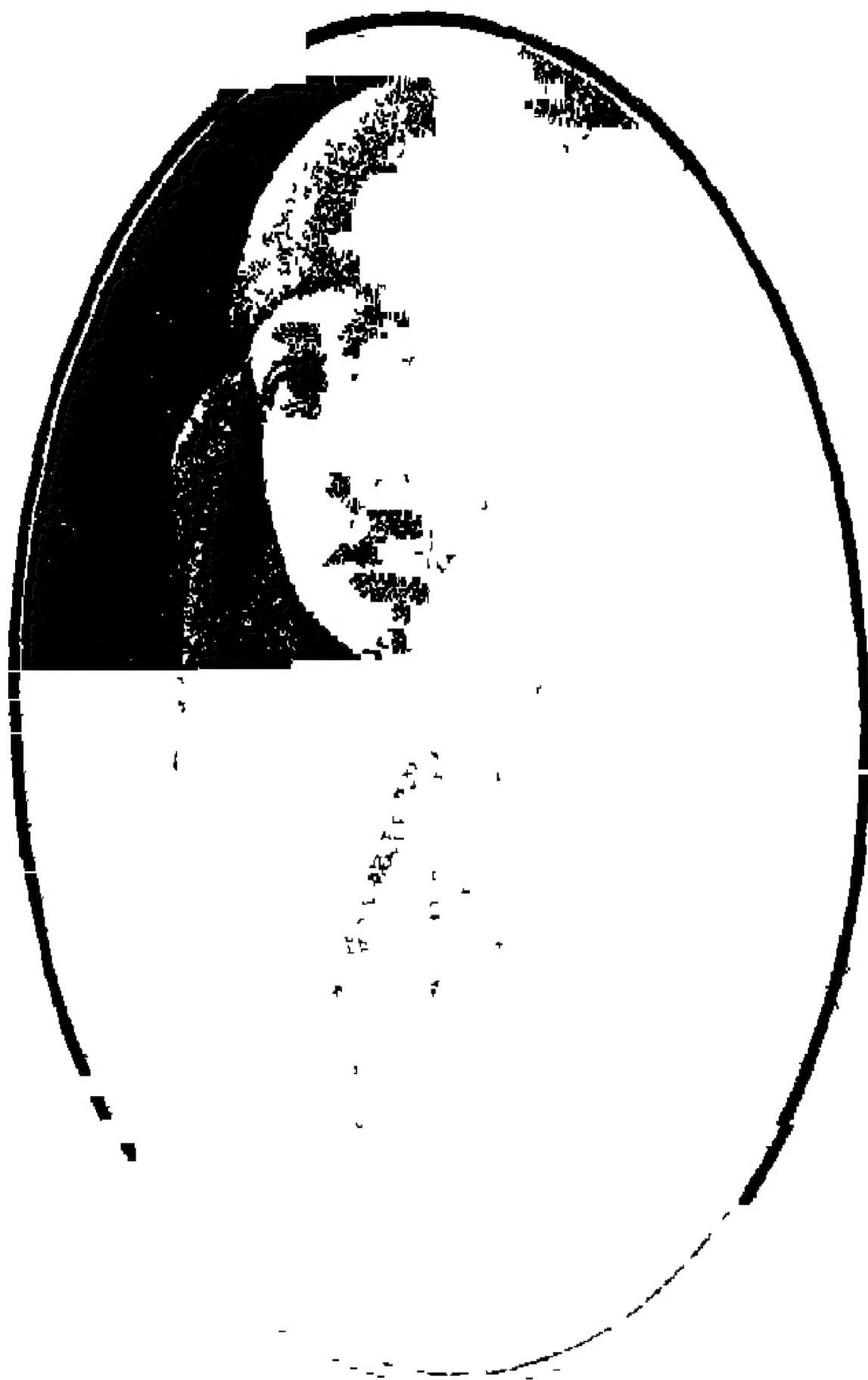

જાતકાપરવાહે

મ દી ને વા લે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૭૨૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મેળે મર્યાદા

વિષય ૨૩૬૮ : ૧ ૧૬૮

ઝરૂરત વિધાપોઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
સાહિત્ય કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
મંડલ.

સાકીયા કહુ ન હવસ હો। મુજહે મયખાને કી
હિલ હય શીશેકા મેરા આંખ હય પયમાને કી
મોહતસિબ તુજહકે। ખબર કયા મેરે પયમાને કી
મંચ ને પીતાહું વોહ હય જોર હી મયખાને કી
આંખોં આંખોં મેં પીલાહી મેરે સાકિને મુજહે
અબ ન શીશેકી ઝરૂરત હય ન પયમાને કી
આપ પહેલુમેં ને બચઠેં તો સંભલ કર બચઠે
હિલે બે તાબ કે। આહત હય મચલ બને કી
બે ખુદી મેં ચહી મુહ સે નિકલતા હય 'જલીલ'
શીશે આબાહ રહેં ખજેર હો મયખાને કી
મંડલ.

ટલગજો દમમેં સબ આલામ મદીને વાલે
કયા મુબારક હે તેરા નામ મદીને વાલે;
તુને રોશન કીયા ઇસ્લામ મદીને વાલે,
મીડગજો દેહેરસે અસનામ મદીને વાલે,
તિરના લબ મેંબી હું સહકે તેરે મયખાનેકા
દેહે દેહે મુઝે એક જામ મદીને વાલે
તેરી બાતેં હે હકીકતમે ખુદાકી બાતેં
હુકમે હક હેં તેરે એહકામ મદીને વાલે,
નિત નજો જુમ કીયા કરના હે શેવા મેરા,
બખ્શવાના હે તેરા કામ મદીને વાલે,
(બાકી મંડલ સદા ૧૭ મે.)

કુવ્વાલી.

જાત લા પરવા હય મૌલા તુજકે પરવા હી નહી
 મરને વાલે મરગએ તુને તો પુછા હી નહી
 બાગે જન્નતસે નીકાલા જખકે હવ્વાને કહા
 તોખા તોખા જખ સુની આદમકી તોખા હી નહી
 ચાહ મે યુસુફ ગીરે કહેલાએ લોગોકે ગુલામ
 બીક ગએ બજારમે તુને ખરીદા હી નહી-
 ઝીકરીયા કે હલકપે તો હાય આરા ચલ ગયા
 લોગ કહેતે હંય કે મારા તુને મારા હી નહી
 પેટમે મછલીકે યુનુસ ને કહા જખ અલઅમા
 કયસા બેઠા સુન રહા જયસા કે સુનતા હી નહી
 હજરતે ઐયુબકા કીઠો ને સખ તન ખા લીયા
 લોગ કહેતે હંય તમાસા ચે તમાસા હી નહી
 તસ્ત મે રખખા ગયા જખ કાટકર ચહેવાકા સર
 કયસી આંખે ફેરલી ગોયા કે દેખા હી નહી
 તુરયર મુસા નખા જલવા હમારા દેખને
 જોર મહંમદસે કહા તુમસે તો પરદા હી નહી
 વાહ વાહ અશફ ક તુમને યુબ લીખી હય ગમદ
 શાહીરો મે હય અલીતક નામ તેરા હી નહી

કવ્વાલી—જનાખ બાહાદુરખાં.

મહબુબ મેરે યકતા ને તુ હય વોહી મયં હું -
 પરવાના સીકત કુરખાં ને તુ હય વોહી મયં હું
 અબકીશ લીઝે અઝે પીયારે ઠાલા હય નકાબે તુન
 મકનાં લી હટા દેના ને તુ હય વોહી મયં હું
 મકકાર થે મકકે કે કુકાર થે વોહ શારે
 ઇશ લામ હીયા ફયલા ને તુ હય વોહી મયં હું
 મહેરમ નહિમમત થે બકી કોઈ રહે બાઝે
 હીખલાદે ગલક તુરી ને તુ હય વોહી મયં હું
 ને તેરી મોહબતમેં મહેબુબ મેરે મીટ બય
 મયં કિંયુના ઉસે બકસું ને તુ હય વોહી મયં હું
 હો ખાકે પાપે કુછ તો અબ હુતકરમ મવલા
 હય તુર તેરા સુખમય ને તુ હય વોહી મયં હું

કવ્વાલી.

ઇસ લખપે ઇલાહી મેરે મરનેકી ફુઆ હો
 મયં સુનકે કહું કેસને વાલોંકા બલા હો
 મીલતે હો તો મીલ જવો ખદાહો તો ખદા હો
 હમ કોઈ ગુનેગાર હયં તુમ કોઈ ખુદા હો
 કુછ નાજ મય રન્જસ હોતો રન્જસ મંય લગાવટ
 કુછ સરમમે સોખી હોતો સોખીમે હયા હો
 મય અપની વફાઈ સે સખવારે જદા હું
 તુમ અપની જદાઈ સે ગીરફતારે વદા હો
 કાસીક કે કહેપાસે મહું ખત્તે ગળી હો
 કાસીકી ન સુઠીમય સુખદરકે લીખા હો

નધ કવાલી.

કાલુ બલામે મૈ કસ ગધરે
 અલીક લામ ગોર મીમ કા પરદા
 પરદા હટા કર સામને આજ
 હીલમે અહાએ ઉતર ગધ રે-કાલુ બલામે
 જલદ ખુલાલો શાહે મદીના
 દુરકતમે તેરી મુશકીલ હૈ છતા
 હીંદમે આકે મ લુટ લધ રે-કાલુ બલામે
 કુરકે તુ ઇસલામ મે લાયા
 શરબતે વસલ કા જામ પીલાયા
 નામે મોહમદી હીલકે બાયા
 એસે પીયાયે મે મર ગધ રે-કાલુ બલામે
 ઇન્ના આતએના કલકેસર
 ફસલે લેરખએકા વનહર કહેકર
 ઇન્ના શાનએકા હોવલ અબતર
 કુલ હુવલ્લા પે મે મીટ ગધ રે-કાલુ બલામે

સેર.

નારમે તુર જલવે તુમા હો ગયા.
 થાને દોજખ અમન ખુલ્લ કા હો ગયા.

મઝલે હુસેન.

ફિરદોસ હે ખજલ રૂખે' હજરત કે સામને
 તુખા હે પસ્ત સરવે તુખુવતકે સામને
 કેહેતા હે હુતકે શાફઝે ઉમ્મત ચેહી મુજે
 કયા હે નેરે ગુનાહ મેરી શફકતકે સામને
 યા રખ જો મેં મરૂ તો મહીને મેંહી મરૂ
 મરકહ બને તો શાહકી તુરખત કે સામને
 કટકટકે ગીર પડે હે સરે સર કાશાને ફેહર
 હજરતકી ઝાબે તેજે જલાલતકે સામને
 મહશરમેં આસીયોંસે કહેગા ચે ફઝલે હક
 લે બાવ અઝ શાફ ઝે ઉમ્મતકે સામને
 ઉનકે કરમસે હોં તો હોં લાયક અજબ નહિ
 કમ બયાં હમ હે જીનસે શફાઅત કે સામને
 કમ એક કાહસે નહી કેહે ગુનાહ મેરે
 હજરત તુમારે ફલઝલે રહમત કે સામને
 અદલાહ વોલી હીન મુજે હાસીલ કરે હુસેન
 ખીસતર જમાઈ' મેં કરે હજરતકે સામને

કંવાલી.

મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુજે,
 જમે હીજર તો દેગા ન જીને મુજે,
 કાફલે વાલે સખ ગઝો મંચ હાથ મલત: રેહ ગયા,
 જાં તડપતી રેહ ગઈ ઝૈર હીલ મચલત: રેહ ગયા,

લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે—૧
 રૂખીયે કીસ્મતમેં લીખી ઝેયારત યા નહિં,
 રૂખીયે રવઝેયે ખુલવાતે હેં હજરત યા નહીં,
 ચેહી સોચહે બારા મહીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે—૨
 અય અજલ મત બાન લે યેં બાં બહોત મુશકીલમેં હે
 બાન હું રવઝેયે ચેહ અરમાન મેરે દીલમેં હે
 કોઈ દીન અબી ઝોર હે છુને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે,—૩
 હીંદસે યા સાકીએ કવચર ખુલા લીજે મુઝે,
 એક પિયાલા આબે ઝમઝમકા પીલાલીજે મુઝે,
 પડે હીજરમેં આંસુ ન પીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે,—૪
 આ મોહમદ મુસ્તાફા તસકીન તો કીજે મેરી,
 આતીશે કુરકતમેં જલતાહું બબર લીજે મેરી
 લગ ગયે મૌતકે આને પસીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે,—૫
 ફીકરે દુન્યા સેંકઠોં એક હસરતે દીદારહેય,
 મય મુસાફીર હું અકેલા તેરી મદદ ફરકારહે,
 કોઈ રાહમેં છુટે ન છીને મુઝે—
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે—૬

માર ઠાલા ધંસ વતન ને, ઝોર હિંદુસ્તાનને,
મુશ્કિલી ને બેકસી ને શૌક ને અરમાન ને,
દીએ રંજયે રંજ સખીને મુઝે.

મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે, — ૭
આસમાં થામે ઝમીં પકડે વતન રોકા કરે,
મંચ નઠયરૂગા નઠયરૂગા ઠેઠ ચીખા કરે,
ફીચા યાદ હે મેરે નખીને મુઝે

મેરે મવલા બુલાલો મદીને, મુઝે—૮
અશકે હસરત રાત દીન આંખોસે મંઝ બરસાઈંગા,
નુર ધંશા અલ્લાહ આંખોસે મંચ મદીને બાઈગા,
ચેહી બવેગે લેકે સફીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૯

મઝલ.

બાતે હો કહાંએ બાને જહાં
અબી દીલ તો હમારા બરા હી નહી
અબી બોસએ લખ તો મીલાહી નહી
અબી ગુનચે એ ત્રીલ તો ખીલાહી નહી
કળ તલક લલા ઝમ ખાએ ઠેઠ
ફીચ તરાહ બાનસે બાએ ઠેઠ
હસે ખાક લલા સમબાએ ઠેઠ
હસે બુત ઠો તો ખેરે બુલાહી નહી

કયું હસતા હૈ મેરે રોને પર
 નાસેહ ઝરા અલ્લાહ સે હર
 તું કયા જાને હાલતે હરદે જીગર
 તુને દીલ તો બુતો દીયાહી નહી
 મૈને જો સવાલે વસ્તે કીયા
 વો “હમ્દ” મુઝે ચે જવાબ મીલા
 તકદીરમેં તેરે લીખ્યાહી નહી
 તેરે હરદ જીગર કી ફવાહી નહી

મસલામ કા ઝંડા.

મસલામ કા ઝંડા આલમમે ગડવા દીયા કમલી વાલેને
 કામેમે બુતોકે કલમએલી પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ધુંધટ જો અરને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને
 દીખલાકે જમાલ એક આલમકે તહપા દીયા કમલીવાલેને
 જબ ચેહરે એ અનવર કમલીસે ચમકા દીયા કમલીવાલેને
 ગોયાકે બુહારે બેપરદા દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 કયું ફીકરહો રોજે જાહમકે ધુલબએ ગે સબ ઇશ્યાં અબતો
 જીસ વકતકે અબરે રહેમતકે બરસા દીયા કમલી વાલેને
 હે હેકે શરબે હાવતકે આરસે મીટા કર કસરતકે.
 વો જલવાએ હકે મસ ઉમ્મતકે દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 આશકકે દીલસે પુછો ઝરા વો કહકી ફખન વો રૂખકીજીયા
 દીખલાહ કશી જોખનકી અહા તહપા દીયા કમલીવાને હે

કયા નીમાહેં ગુલથે સલ્લેખલા જીસરાહસે ગુજરે શહેહુદા
 વોહ કુચભીં અપની ખુશખોસે મેહકા હીયા કમલી વાલેને
 રો રો કે કબી તો ગારૂં મે જા જાકે કબી કેહો સારો મે
 અલ્લાહસે અપની ઉમ્મતકો બખ્શવા હીયા કમલી વાલેને
 જબ બહેરે ગુનાહમે કીસ્તી ઉમ્મતકી મવલા આન પહી
 તુફાને બલાસે કીનારે તક પહોંચા હીયા કમલી વાલેને

ઉસતાહી ભજન.

મહીનેમેં મોહંમદ આયો. હીલબર સચો દીનજગાયે,
 સરવર સચો દીન જગાયો.—મહીને.

જુમ્મેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ધર જાયો,
 હાઈ હલીમા પાલના ગુલાવે હુરાયે મંગલ ગાયો;
 અબહલ્લા ધર અનંત વધાયો.—મહીને.

નબી મોહમ્મદ ચલે મેહેરાજકો ચોથે અરસપે આયો,
 ચોથે અરસપે એક શેર ખડા થા, અંગુઠી નખિસે પાયો,
 મુરત પરદેમેં હી ખાયો.—મહીને.

ઉસ પરદેમેં નબીકો બીઠાયો. અનહક લેહ બતાયો,
 આશક માથુક હોને હીલમીલખેંડે આશક માથુક મનભાયો
 નબીજી મહેરાજસે આયો.—મહીને.

નૂરકી પમડી તુરકા જામા નૂરકી સેજ બીછાયો,
 તુરકા સેહરા, નબીજીકે શીરપર, મોતીયન મેહ બરશાયો,
 નબીજી મેહરાજ સિઆયો.—મહીને.

કલમા પઠો નીત ગુર નખીકા, ઈલમે-દીન સોહાયો,
લાઈલાહા ઇલીલાહ મોહમદરસુલીલાહ કલમામુખપાઠ પઠાયો
નીરોશા તેરે કલમેમે આયો--મદીને.

મઝલ "અમીર" મીનાઈ.

બસ કહી જલવે મેં હમ હો ગઝે સઝોહાઈ
જી બરકે ન દેખા થા હોને લગી રસવાઈ
કરતા હયા હમસે અય પરહા નશી કરલે
મહશર મેં તો દેખેએ તુજકો તેરે સઝોહાઈ
કિસવાસતે મુસા કી જિહતૂર પે પુરિ કી
હિખલાઈ જલક કિસને કિસકી હુવી રસઆઈ
આશિકે સેહયા કરના માઅશૂકોં પે મરનિટના
કિયા ઢળ હય લગાવટ કી ઉફરે તેરી ચતરાઈ
મારો બી જીલાઓ બી આસાન હય સળ તુમકો
આંખો મેં હલાહલ હય હોઠોં પે મસીહાઈ
કલ તક તો બને થે શેખ અબ કમું હુવે તુમ કાફિર
બનાં તેરી ઉલફત મેં કયસી હુવી રસવાઈ
મુદદતસે "અમીર" ઉસકે મિલનેકી તમન્નાથી
આજ ઉસને ખુલાયા હય લેનેકો કજા આઈ

મઝલ "જલીલ."

વોહ મોહબ્બત હી નહીં જીસમે કે રસવાઈ નહો
જળ તમાશા તુમ હો કમું દુન્યા તમાશાઈ નહો

ચુપકે ચુપકે રાય તનહાઈ મેં હમ ચેહ સોંચકર
 જાન કેદું હિજર મેં પર ઉનકી રૂસવાઈ નહોં
 વોહ શબે વાંચદા જો આંખે દેખ કર મંચ ઠર ગયા
 જાન લેનેકો દુલહન જનકે કઝા આઈ નહો
 વો મોહઅબતહી નહોં અબ વોહ ઇનાયત હી નહી
 મુજ સે માલને કી કસમ ઉસને કંહી ખાઈ નહો
 મુજકો અપની ખજમ મે દેખાતો જોલે અઝેર સે
 કઝોન હય ઇસકો નિકાલો કેઈ સઝોદાઈ નહો
 અય 'જલીલ' અબતો દોઆ હય રાતદિન હકસે ચેહી
 રંજ હો તકલીફ હો આકૃત હો તનહાઈ નહોં

મઝલે "જલીલ."

લીજ્યે પ્રીર હસી ગલીમ પે તળીઅત આઈ
 રહમ આયા કબી હસકો ન મુરબત આઈ
 દોનોં બિગડે રહે રૂઠે રહે બેઝાર રહે
 ચાર પહેલુ મે ન કાણુ મેં તળીયત આઈ
 દીલમે રહેતે હંચ મગર દીલમે કેઈ બાર નહી
 મસલેહત થી જો હસીનો મે નગાકત આઈ
 મુખંદે સબ હુવે મકતાલ મેં મગર વાંચે નસીબ
 તેજ મેં હમ ન રહા જબ મેરી નવબત આઈ
 સઝેરકી શુલશને આલમ કી બોહોત હમને 'જલીલ'
 કિસી શુલસે ન મગર બુઝે મોહબત આઈ

મગલે જવદત.

તવહીદકા હંકા આલમમે બજવાહીયા કમલી વાલેને
 જખ લાએલાહા ઇલલાહ ફરમાહીયા કમલી વાલેને
 જખચેહરએ અનવર કમલીસે અનકાહીયા કમલી વાલેને
 ઘનઘોર ઘટામે સુરજકે શરમાહીયા કમલી વાલેને
 દિલ એસે રગીલેકે સહકે ઓર જાં એસે હટી લેકે કુરખાં
 હઠ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકે અખશાવા હીયા કમલી વાલેને
 બનઠનકે ચલે મેરાજ કી શખ વલેલ છબથી ઉસપે ગઝબ
 જજતકે હુરો ગીલમાં કે શરમા હીયા કમલી વાલેને
 બુલફોંકી મહકને મસ્ત કીયા ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના
 હરતરહકી બાંકી અદાઓસે લુટવાહીયા કમલી વાલેને
 પીપીકે પેચાલે કવસરકે લુટીગે મજે જી હર બરકે
 ઇન્ના આત્યના કલકવસર ફરમાહીયા કમલી વાલેને
 વોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કીસ નાઝમે હકને સરપે ધરી
 સખ ઝરકે હોશાલે વાલોંકે શરમાહીયા કમલી વાલેને
 જખ હકકી તરફસે ઉમ્મતકે મેરાજકી શખ ઇનઆમ મીલા
 ખુશહોકે હામન કમલીકા ફેલાહીયા કમલી વાલેને
 ખુશકી મેં તરી પેહા કરહી હરશાખ હરી પેહા કરહી
 મેંહ બાગે જહાંમે રહમતકા બરસાહીયા કમલી વાલેને
 ગયે અશપે કુબ્ર હુવા હાસીલ અલ્લાહસે જાકે હુવે વાસીલ
 કયા બને ખુદાકે બકર કયા સમજાહીયા કમલી વાલેને
 ઇસ્લામ મીલા ઇમાન મીલા પડનેકે ત્રીએ કુરઆન મીલા
 જવાતકે જો કુચ્છ લીલવાનાયા દીલવાહીયા કમલી વાલેને

ચેન લેને નહિં દેતી હે તેરે આશિકઠે,
 યાદ તેરી સહરો શામ મહીને વાલે,
 બડી ઉમ્મીદસે લિખખી હે ગમલ મિરઝાને,
 ઇસ્કે કિલવાઠો કુછ ઇનઆમ મહીને વાલે.

મઝલ ક

જળ લખપે તેરે રંગે મીસ્ત્રી જલવા નુમા હો
 તળ ચશમચે હેવાંપે નમુદાર ઘટા હો
 અકસે રૂપે દીલદાર વહીં હોવે નુમાયા
 જુ આઈના કુછ દીલમેં અગર અપને સફા હો
 જળ ખોલતે હો કાકુલે પેચાઠે તુમ અપને
 તળ સરપે મેરે એક નહ લાતે બલા હો
 બોસા બે તલળ મેને કીયા ઉસસે તો દુહી
 જુમલાઠે લગા કેહનેકે ચલ યહાંસે હવા હો
 જળ ઉસકે તું પામાલ કરે યું તો પ્રીર એ શોખ
 બાંધે હુવે હાથ આકે તેરે કયું નસબા હો
 મેં તુમપે દીલોબસે મેરી બન ફીદા હું
 બેહકાનેસે ગેરૂકે ન તુમ મુઝસે ખદા હો
 કહ ખાક જીએ આહ વો બિમાર બલા અળ
 જીસકે કે “ઝફર” ઇસ્કકા આઝાર લગા હો

મઝલ.

હમ તુમ હોં સબે વસ્લ એકેલે તો મઝા હો
 હમસે હો અફળ દુર હયા તુમસે જુદા હો

વો હાં હય હીલમે મેરે તુમ અસ્કી દવા હો
 આ બેઠો મેરે પહેલુમેં ચોર મુજકો ચકાહો
 તુ ફેરે છુરી મેરે ગલેપર તો મઝા હો
 મેં હંસકે દુવા હું મેરે કાતીલકા બલા હો
 તુમ ચોક્સે કોસો મુજે મેં દીલસે દુઆ હું
 બે મેરા યુરા આહે ખુદા ઉસ્કા બલા હો
 તુમ મેરે સીવા ચોર કીસી ગેરકો આહો
 અણાહ હરે બાગે જવાની નાહરા હો

મઝલે.

બેઠાર હો વો આહકે અસ્મેં અસર નહોં,
 ઉસ બે ખખરકો ચોર હમારી ખખર નહોં;
 ફિર દેખેં કિસ તરહસે નિકલતી હો ચાંદની,
 જલવા ફિગન વો માહ અગર ખામપર નહોં ? !
 ચે રાહ વો હો ખિખરલી બટકે હમાર સાલ
 તુમઆ જનાબે ધંક ! અગર રાહબર નહોં
 હો તુલ આજ ધતની ઇલાહી શમે વિચાલ
 ચાનીકે રોજે. હશ્તસે પેહલે સહર નહોં
 અય શાહે હુસ્ન ફિર તુજે પેડઆને કિસતરહ
 દેખાથા. અસ નઝરસે અગર વો નઝર નહોં
 જલબાય બક. હુસ્નસે સબ મિસ્લે કોહો તુર
 હહદે તઝરસે હુર વો જલવા અગર નહોં
 આહોં કો રોક, ગજતસે લે કામ અય અઝીઝ
 બેહાર નીંહસે વો કહીં કિતનાગર નહોં

મઝલ.

મોસમભી હે બાદલભી હે, સાગરભી સુ ખુભી,
 પી આજતો, અય યાર. મેરે સાથસે તુભી;
 સબ દેગે શહાદત યે મેરે ખુનકે છીઃ,
 ટપકેગા તેરી તેગ,સે મેહશરમે હુહુભી;
 શુલશનમે ભી હમકે ન કેઠં શુલ નઝર આયા,
 ખ્યાસે રહે તકદીરસે હમતો લખેબુભી;
 મલકરતો ઝરા દેખિયે ખુને દિલે આશિક,
 રંજ લાગેઆ હાથોમે હિના બનકે હુહુભી;
 “ ઇસહાક ” નહો બોલપે કયુ મેરા મૂકદ્દર ?
 સુરતભી પસંત આઇ હે ઉન્કે, મેરી ખુભી

મઝલ.

તવહીદકે ઉસ્કી આલમમેં મનવાદીયા કમલી વાલેને
 કાફિરકી ઝખાંસે ઇલ્લાહ પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ગુલ્શંકી લપટસે આલમકે મેહકાદીયા કમલી વાલેને
 એક સાંપસા દિલપર આશિક કે લેહરાદીયા કમલી વાલેને
 સરમસતહુવા સરકે કટવાકર કહીં દારપે અડ મન્સુર બના
 એક બમ હકીકતકા છુસ્કે પિલવાદીયા કમલી વાલેને
 હમમતપે તસદુક કરતા હું મેં અપને નવસોકે દોનો
 મેઅરાજકી શબ બાકર હકેસે ફરમાદીયા કમલી વાલેને
 બે બોલથે ઉસ્કે બોલદીયે બે પેચ પડેથે બોલદીયે
 ઉલઝનકે દિલોકી હમબરમે સુલજાદીયા કમલી વાલેને
 સબજાદાઇનાયત હય ઉસ્કી સબજાદા કરમ હય ઉસ્કા
 હાજત ન કસીકી મુજકે રહી ઇતનાદીયા કમલી વાલેને

ગુજરાતી હરફેમેં ઓર ઉર્દુ અબ્જાનમેં.

જ'મનામા હઝરતઅલી	૦-૫-૦	કિસ્સા કાલીમેરી	૦-૧-૦
જ'મનામા જતુન કા	૦-૫-૦	કિસ્સા શાહેરમ ખડા	૦ ૩-૦
આદમ શીલ હઠીસ	૦-૧૨-૦	કિસ્સા ખલીફા હાફિઝશીહ	૦-૪-૦
મોહુદે શાને ખુદા	૦-૬-૦	કિસ્સા જહેરે હુસક	૦-૬-૦
મોહુદે મુલજર જન્નત	૦-૬-૦	કિસ્સા ફરેખે હસક	૦-૪-૦
મોહુદે રિવાયત ખીસમીલ્લા	૦-૨-૦	મજમુએ કબ્જાલી	૦-૧૨ ૦
રીમાએ જન્નત	૦-૪-૦	તોફએ કબ્જાલી	૦-૪-૦
કરામતે મહેબુબે સુખહાની	૦-૨-૦	જોહરે મહેશીલ	૦-૬-૦
ચહીદે કરખલા	૦-૬-૦	પરસતાને કબ્જાલી	૦-૬-૦
કુન્જતુલ હસલામ	૦-૨-૦	શેરોકા ખજના	૦-૬-૦
સખાવત નામા	૦-૨-૦	કબ્જાલકા મહેશીલ	૦-૪-૦
સહાહત નામા	૦-૨-૦	હિતી જવાની નોવેલ	૦-૧૦-૦
કિસ્સા મુલસનોખર	૦-૬-૦	યુસુફ દીલખારા	૦-૧૦-૦
કિસ્સા નાજની પઠાન	૦-૨-૦	માલનકી ભેટી	૦-૮-૦
તુરે હસલામ નાટક	૦-૧૦-૦	કમસીન ખીખી	૦-૬-૦
શાને હસલામ	૦-૮-૦	પીયારીકા ખાશીક	૦-૩-૦
જોહરે હસલામ	૦-૮-૦	પુદાને છન્દગી	૦-૮-૦
હસીન કાતીલ	૦-૮-૦	કાતીલકા કાતીલ	૦-૮-૦
મુન્દર સલા	૦-૩-૦	ફરેખે ફુરન	૦-૬-૦
તારા ખુરશીદ	૦-૩-૦	અમેરીકન ડાકુ	૦-૮-૦
શ્રીમતી મંજરી	૦-૮-૦	મહબુબએ શામ	૦-૮-૦
ખુની શેરની	૦-૮-૦	હસીન નાજનીન	૦-૮-૦

હસકે અલાવા મઝલ-કબ્જાલી નાટક-નાવેલ-ક્રીસેબી મીલ સકતે હય જો આડર આનેપર ફારન ખજરીએ વી.પી. રવાના કી જતી હય, એક. રૂપીએસે કમકી કીતાબોંકે લીયે પોષ્ટકી ટીકીટ રવાના કીજએ.

પબ્લીસર:-ઉસમાન મહંમદ, એડીટર હંટર પંચ.

માલેક :-હંટર બુક ડીપો, પીલાહાઈસ, મુંબઈ, નં. ૭.

પ્રિન્ટર:-મહમદ અબ્દુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,
સુલ્તાન મેન્શન ફૂગરી, મુંબઈ, નં. ૯.

ગઝલ.

માથુક હો આશીકે સતારે કે લીયે હો.
 તીરે નીમા હે નાઝ ચલાનેકે લીયે હો.
 મેલુમે ખતા પુન બહાનેકે લીયે હો.
 ઝોર આતશ દુરકતકે બજાનેકે લીયે હો.
 હમ ચાહને વાલોંકે બહાનેકે લીયે હો.
 માથુક હો આશીકે સતારે લીયે હો.
 નઝારે કીસી તરહે મય સસર નહી હોતે
 મહેમાન કીસી રોઝ મેરે ઘર નહી હોતે,
 માથુક મગર અવસે સીતમગર નહી હોતે
 મુઝપર જે સીતમ હમ વો કીમીપર નહી હોતે.
 તુમ મેરે નહીં સારે જમાનેકે લીયે હો.
 હમ હીલમે કે તુને નીમાહે નાઝ ચુભોયા.
 યેસ ચહે કે આરામસે શીરવો નહી સોયા
 બહારે મમે ઉલ્લાસમે આશીકકે ડુભોયા
 તુમ હોસ્ત હુમે હસકે હસે જનસે ખે.યા
 ઇન્સાનકો મીટીમે મીલાનેકે લીયો હો
 મરજીએ વો હમતોડકે તુમ હસપે ખફા હો
 ઝીંહા હો અમર શીર નીમહે લુફસે રખો
 બરહમ હો જે શીરાબએ હસ્તી તો સંવારો
 મરજી યે તુમારી હમ હસે ચાહો ખીમાડો.
 ખીનડી હુમ તકદીર બનાને કે લીયે હો
 મર-હો હસીનેંપે ચે આદત નહીં અઝઝી

પ્રિન્ટર—મહમદ અબદુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,
 સુલ્તાન મેન્ચન કુંગરી, મુંબઈ, નં. ૬.

પબ્લીશર:—હિસમાન મહમદ, એડીટર હંટરપંચ.

માલિક:—હંટર બુક ડીપો, પીલાહાસ, મુંબઈ, નં. ૭

